

[Ebba Strange.]

være grupper, der af den ene eller den anden grund ikke er arbejdsløshedsforsikret, og dem er der også blevet talt om. Vi mener fra SFs side, at folk bør arbejdsløshedsforsikre sig, hvis de har mulighed for det, men vi indrømmer at der stadig er grupper som ikke har mulighed for det eller måske ikke har fået det gjort, selv om de har denne mulighed. Vi mener heller ikke, at disse grupper skal løse landets økonomiske problemer.

Det eneste anstændige, vi kan gøre, er at sikre dette lovforslags vedtagelse, så ingen må gå fra hus og hjem eller få nedsat deres levestandard væsentligt, fordi de er kastet ud i arbejdsløshed.

Vi ved godt, at dette forslag er lapperi, men vi mener også, at når landets situation er, som den er, så bør vi lappe, og så bør vi lave lapperne så gode, som vi kan.

Der er en ting, jeg godt lige vil sige, inden jeg slutter af, og det er, at vi desværre har erfaring for, at den måde, kommunerne administrerer forsorgsloven på, er meget forskellig fra den ene kommune til den anden. Derfor vil jeg bede socialministeren om, hvis dette lovforslag bliver vedtaget, at lade det følge op af nogle cirkulærer, der pålægger kommunerne at rette sig efter den ændring, der bliver foretaget i denne lov, så vi ikke skal opleve mere af det, som vi dagligt oplever, at nogle kommuner sparer så meget på forsorgsudgifterne, at der faktisk er tale om en større nød dér end i andre kommuner. Vi ved godt, at vi ikke kan løse problemet helt, men noget kan nok løses i forbindelse med et cirkulære.

Jeg vil gerne bede om, at lovforslaget får en meget hurtig behandling. Jeg synes ikke, der er særlig mange spørgsmål, der trænger til at opklares, det ligger meget klart, hvad det her går ud på, og jeg skal i hvert fald love mit partis medvirken til en meget hurtig behandling af lovforslaget.

Ritta Ahm (KrF):

Kristeligt folkeparti ser almindeligvis po-

sitivt på lovforslag, der fremsættes for at støtte de dårligst stillede i samfundet. Der er dog alvorlige betænkeligheder forbundet med dette lovforslag, idet hele vor holdning til støtten i en arbejdsløshedssituation er, at det må kunne betale sig at arbejde.

Vi er skeptiske over for bemærkningerne til lovforslaget, hvori der står, at støtten skal svare til det leveniveau, den pågældende havde før arbejdsløshedssituationen. Dette kan få uoverskuelige følger, og det vil kunne sprænge de forligsaftaler, vi har forpligtet os til at overholde. Man har sat 20 mill. kr. af til dette lovforslag, og jeg mener, at det må komme som en tillægsbevilling. Det mener jeg ikke at vi som forligsparti kan være med til at fremme.

Vi kan således ikke på nuværende tidspunkt tilsige vores umiddelbart positive holdning til lovforslaget, men naturligvis vil vi da gå ind i et udvalgsarbejde og være lydhøre over for, hvad der måtte komme frem her.

Hanne Reintoft (DKP):

Når man hører debatten i dag både ved behandlingen af dette lovforslag og det foregående, synes jeg, folkettinget meget klart illustrerer, at man hverken interesserer sig særlig meget for vores knap 200.000 ledige eller har den mindste forståelse for deres problem. Man står nærmest besværgende og snakker om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det tror jeg godt de mennesker ved, men der er i hele 1974 ført en politik herinde, der har gjort det vanskeligere og vanskeligere at komme til at arbejde, og når så regeringen kommer med nogle yderst beskedne lapperier på det system, man selv ikke har bygget ordentligt ud, så står man op og siger sådan noget.

Det er da rigtigt, som hr. Ninn-Hansen siger, at det var bedre med et gennemført forsikringssystem. Det er en halv time siden, jeg hørte det samme medlem af tinget stå og tale mod en forbedring af dette forsikringssystem. Man henviser til bistandsloven. Det er ikke så længe siden, man selv